

РЕШЕНИЕ

№ 5627

гр. София, 08.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 28.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3806** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 и следващите от КСО, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на И. Г. Н., ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], бул. Ал. П. [жилищен адрес] чрез адв. И. срещу решение № 2153-09-01/01,03,2021 год на Директора на ТП на НОИ-К. град, с което е отхвърлена жалбата му против разпореждане № [ЕГН]/15.12.2020 г на ръководителя на ПО, с което на основание чл. 69б ал. 2 от КСО и чл. 99 ал. 1 т. 2 б. а от КСО е отменено разпореждане № [ЕГН]/16.10.2017 г, с което е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст и е отказано отпускането ѝ. В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон.

При проведеното по делото открито заседание оспорващият не се явява. Процесуалният ѝ представител - адв. И. моли съда да уважи жалбата по съображенията, изложени в нея.

Ответникът по жалбата, в лицето на Директора на ТП на НОИ-К. чрез представител по пълномощие - юр. М. оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. – град, III отделение, 13 състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

От административната преписка се установява, че със заявление от 03.08.2017г И. николов е заявил искане да му бъде отпусната пенсия за ОСВ на осн. Чл.69 б ал.2 от КСО като мъж навършил до 31.12.2017г 58г възраст и полагал 15 години труд при втора категория, ако има сбор от ОСВ- 100 т.В документите, които Н. представил към заявлението си липсват данни за полаган трудов стаж в И. ЕАД/ с правоприемник В и К ЕАД С./ за периода 31.10.1992-29.03.1994г и от 12.09.1994 до 30.06.1995г.От осигурителните органи му е зачетен стаж от втора категория труд- 15г 6 м и 6 дни, като общия осигурителен стаж превърнат в трета категория е 37г и 6 дни, а възрастта към датата на заявлението е 61 г и 11 дни, а общият сбор е 98т и 17 дни, поради което и като неотговарящ на изискванията на чл.69б ал.2 от КСО на Н. му е отказано отпускането на пенсия за ОСВ с разпореждане от 08.08.2017г. Същото му е връчено на 17.08.2017г и като необжалвано е влязло в сила на 17.09.2017г. С ново заявление от 12.10.2017г Н. отново поискал отпускането на пенсия за ОСВ на осн. Чл.69б ал.2 от КСО, като този път представил към заявлението си освен документите към предходното искане, и ново УП-3 № 329/25.09.2017г, в което стажът за периода 31.10.1992-29.03.1994г и от 12.09.1994 до 30.06.1995г, полаган в И. ЕАД/ с правоприемник В и К ЕАД С./ е зачетен за втора категория труд на длъжността ел.заварчик. С разпореждане от 16.10.2017г на длъжностно лице по ПО на Н. е отпусната пенсия за ОСВ на осн. Чл.69б ал.2 от КСО. Във връзка с рутинна служебна проверка на осн. Чл.108 ал.1 от КСО е извършена проверка на осигурителя В и К ЕАД С. като правоприемник на И. ЕАД по отношение на представеното УП-3 от 25.09.2017г на Н.. От протокола № КП-5-21-00836877/ 06.11.2020г на ТП на НОИ С. град се установило, че за И. Г. Н. липсват данни в разчетно платежните ведомости за спорния период, поради което и не следва да се зачете осигурителен стаж за времето 31.10.1992-29.03.1994г и от 12.09.1994 до 30.06.1995г. Въз основа на горните данни и на осн. Чл.99 ал.1 т.2 б.а от КСО с разпореждане № [ЕГН]/15.12.2020г на длъжностно лице по ПО в ТП на НОИ К. на Н. е отменено предходното разпореждане № [ЕГН]/21.10.2017г и е отказано да му бъде отпусната пенсия за ОСВ при условията на чл.69б ал.2 от КСО.

Разпореждането е връчено на 07.01.2021г /стр.61/, като с жалба от 04.02.2021г е оспорено пред горестоящия административен орган. С решение № 2153-09-1/01,03,2021г Директорът на ТП на НОИ-К. отхвърлил жалбата. Процесното решение е връчено на жалбоподателя на 11,03,2021. Жалбата срещу него е депозирана на 25,03,2021, поради което е и допустима.

Административен Съд С. – град, III отделение, 13 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В рамките на съдебното производство по молба на жалбоподателя бяха събрани писмени доказателства. Представените към жалбата му до административния орган такива- удостоверение от ЕТ С. Е. Л. С. за осигурителен стаж в периода 01.09.1993 до 28.02.1994г, като снабдител, от СД Й. У. за периода 15.09.1994-31.03.1995г като електрозаварчик и от Ай Би Ем К. Е. за периода 18.09.2017-19.10.2017г като

работник са неотнормими в настоящето производство е няма пречка да бъдат взети в предвид от органа по ПО в следващо иницирано производство от Н. за отпускане на пенсия за ОСВ,като разбира се това следва да стане ведно с извършване на надлежна проверка на отразените там обстоятелства.Декларациите,представени от Н. в последното с.з. от лицата Х. Й. Х. и Ч. А. Б. не следва да се кредитират като писмени доказателства,а като свидетелски показания,чието събиране бе отказано с протоколно определение от 28.09.2021г ,поради забраната съдържаща се в чл.104 ал.10 от КСО за установяване със свидетелски показания на категорията труд.

При така изяснената фактическа обстановка съдът прави и своите правни изводи:На осн. Чл.108 ал.1 от КСО органите по осигуряването могат да извършат проверка на пенсионните преписки по всяко време,независимо от изтеклия период .Проверката ,извършена от ТП на НОИ К. завършила с издаването на КП № 5-21-00836877/06.11.2020г на ТП на НОИ С. град,видно от който че за И. Г. Н. липсват данни в разчетно платежните ведомости за спорния период ,поради което и не следва да се зачете осигурителен стаж за времето 31.10.1992-29.03.1994г и от 12.09.1994 до 30.06.1995г.Въз основа на горните данни и на осн. Чл.99 ал.1 т.2 б.а от КСО с разпореждане № [ЕГН]/15.12.2020г на длъжностно лице по ПО в ТП на НОИ К. на Н. е отменено предходното разпореждане № [ЕГН]/21.10.2017г и е отказано да му бъде отпусната пенсия за ОСВ при условията на чл.69б ал.2 от КСО.За за може административният орган да възобнови производството,на осн. Чл.99 от КСО то е преценил,че пенсията е отпусната въз основа на документ,който е неистински или с невярно съдържание,което се установява от констативния протокол,посочен по горе.В рамките на административното производство ,а също и при съдебното оспорване жалбоподателят не е представил доказателства,който да оборят удостоверителната сила на официалния удостоверителен документ,какъвто е посоченият по горе констативен протокол.Нещо повече съгласно чл.40 ал.1 и 2 от НПОС жалбоподателят може да докаже същия с трудови,служебни,осигурителни книжки и с документ по утвърден образец .тези документи се издават въз основа на разплащателни ведомости и договори за труд.По изключение могат да се издават документи за осигурителен стаж,когато има други автентични документи,доказващи това обстоятелство.В рамките на производството от страна на жалбоподателя не бяха представин трудов договор,допълнителни споразумения,заповеди за командироване,в които да се съдържат достатъчно данни за трудовата заетост на лицето и които на осн. Чл.40 ал.5 от НПОС да послужат за установяване на осигурителния стаж на Н..В случая спрямо Н. е налице официален удостоверителен документ- Констативен протокол от ТП на НОИ С. град,който установява обстоятелството,че в спорните периоди Н. не е работил в Инжстой ЕАД.Ето защо и удостовереното с представеното от него УП-3 от 25.09.2017г обстоятелство се явява опровергано и същият не притежава към датата на искането за отпускане на пенсия за ОСВ- 12.10.2017г сбор от осигурителния стаж и възраст от 100 т,за да му бъде отпусната пенсия по чл.69б ал.2 от КСО.Занапред за него няма пречка да поиска отново отпускане на същия или на друг вид пенсия,като представи и посочените в жалбата му до административния орган доказателства за полаган труд при други работодатели.На този етап обаче,решението на административния орган,че Н. към дата 12.10.2017г не е притежавал необходимия брой сбор от точки ,за да получи пенсия за ОСВ по реда на чл.69б ал.2 от КСО се явява правилен и законосъобразен съгласно събраните в производството писмени доказателства.Всички останали доводи на процесуалния

представител на органа за неправомерно действие на Н. са от компетентността на други институции и нямат връзка с настоящото производство.

Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Ето защо и оспореният административен акт е постановен в съответствие със действащия към момента на съставянето му закон.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата срещу него да се отхвърли като неоснователна.

С оглед на горното основателна се явява и претенцията за разноси на ответника с оглед разпоредбата на чл.143 от АПК вр.чл.78 ГПК вр. чл.24 от НзПрП ,поради което и ще следва да се присъди сумата от 150 лв- юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, III отделение, 13 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Г. Н.,ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], бул.Ал.П. ,[жилищен адрес] чрез адв. И. срещу решение № 2153-09-01/01,03,2021год на Директора на ТП на НОИ-К. град,с което е отхвърлена жалбата му против разпореждане № [ЕГН]/15.12.2020г на ръководителя на ПО,с което на основание чл.69б ал.2 от КСО и чл.99 ал.1 т.2 б.а от КСО е отменено разпореждане № [ЕГН]/16.10.2017г,с което е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст и е отказано отпускането ѝ.

ОСЪЖДА И. Г. Н.,ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], бул.Ал.П. ,[жилищен адрес] чрез адв. И. да заплати на Директора на ТП на НОИ-К. сумата от 150 лв разноси в производството.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: